د باران انځور

شعري ټولګه

صدیق الله بدر

SAMSOOR.COM
WWW.SAMSOOR.COM
Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه خبرې

چې راتــه کله کړې په خوله خبرې
ما تــه معــلومې شي د زړه خبرې
وړوکـــی نه یم چې به هیر کړمه تا
هېـــریــدل تــل وي د واړه خبرې
ورېدا ستا د میني موړ به نه شي
مینــه کــې نــه کـړم د ماړه خبرې
وایم چې تل وای خو په خوا راسره
چـــې مــــو کولای د هر څه خبرې

چې مئیـن زړه مې "بدره " نه ژړوي
مــــه کــوه بیـا د بیـلتانه خبرې
۱/۱۰/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټ وختونه

د غم په دنیاګۍ کې نن غمونه راته خاندي
د یار په اننګو کې سره لالونه راته خاندي
دا څنګه زمانه شوه چې مې حال ویلای نه شم
زما د مینې کورکې پټ وختونه را ته خاندي
د مینې دنیاګۍ کې او سیدل راته ګران شوي
د ګرانې په بڼو کې جوړ مرګونه راته خاندي
ژړا مې چې په سترګو نن راتللې هسې نه شي
دیار د سترګو منځ کې څه رازونه راته خاندي

توکل په خدای ورځمه د زړه حال اوس ورته وایم
د ښکلي یار په شونډو کې ستونه را ته خاندي
۱۳۶۶/۲۵/۱۰

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وخت امتحان

اباديٰ مې د وطن زړه کې ارمان دی
چې اباد کړمه وطن دا مې پیمان دی
د وطن د مور اواز دی هر بچي ته
چې راغلی نن د وخت لوی امتحان دی
په ورورۍ کې د ژوندون خوشالۍ نغښتې
تربګنۍ کې ژوند په مثل د زندان دی
د وطن پر ګنو واړه سره یو شئ
ځانځانۍ کې د هر چا نغښتی تاوان دی
خپه زړونه به خوشال شي که خدای وکړي
په زحمت پسې راحت د هر انسان دی
نوک او ورۍ کله بیلېږي لا په ژوند کې
نوک او ورۍ په شان دا لوی ټبر افغان دی
۱۳۶۶/۱۰/۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

آزادي

پرون وسوم
نن هم سوځم
زما برخه سوځېده دي
ازادي ازادي وايم
خو لاسونه مې په خوله دي
۱۳۶۶/۱۱/۱

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وصل ترانې

لاره د ژوند زما رڼا شوله
راسره ګرانه چې پخلا شوله
اوس به د وصل ترانې وایمه
شپه د هجران لاړه سبا شوله
یاره راځه زما او ستا مینه کې
دنیا خو اوس زما او ستا شوله
جنون د مینې ته مې مه وایه څه
راته هر خوا لیلا لیلا شوله

"بدره" پروا د غماز مه کوه ته
د غماز خونه نن تالا شوله
۵/۱۱/۱۳۶۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عشق تقوا

ګرانـــې چې تا بیا په راتلو کې وینم
زړه لـــه خوښۍ نه په ټوپو کې وینم
دا دی دا ستـــا د خوږې مینې اثـر
چـې کـراري خپـــلو دردو کې وینم
دا چـــې سپـــرلو نه بې پروا یمه زه
سپرلـــی دا سـتا په اننګو کې وینم
ما تـه شـي هیڅ د ساقي نوم و نښان
نشې چې ستا سترګو پیالو کې وینم

د عشـــــق تقوا سـره د "بدر" سر شو
ځکه یې تل د عشـق سجدو کې وینم
۱۵/۱۱/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لېونتوب خبر

ولـــــې نن لـه مانـه نا اشنـا شولې
وا يـــه چې په لمسه ته د چا شولې
دا بــــــه وي خبـر د ليـونتوب زما
هيلـــې مــې د ميـنې چې تالا شولې
ما تـــه هر نظـر کې ښکاريدلې ته
څه لــه مــې له ستر ګو نه پناه شولې
ما ويل چــــــې ته به با وفا يې تل
لاړې پـــه وعدو کې بې وفا شولې

ته خو نن سپو ږمۍ د زلمي "بدر" يې
خير کـــه يو شيبـــه را نه جدا شولې
۱۳۶۶/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

تللې یارانې

ډکې چې خندا نه خولې د ګلو دي
ځکه بیا ناري پرې د بلبلو دي
خونې د غمازو هسې ورانې شوې
شپې چې د وصال په رسیدلو دي
نن چې مې زړګی هسې خوشاله دی
تللې یارانې په بیا راتللو دي
دا ستر ګې تیارې زما رڼا شولې
شپې د بیلتانه چې په وتلو دي

شیخ چې د ښکلا په ښار دېره شو وېل
ښکلې چې څه دي، د ښکلولو دي
۱۳۶۷/۱/۳۰

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوارې سترګې

دا خو د ناکامې مینـــــې چارې دي
اوښکې مې په سترګو لارې لارې دي
مینـــه چې زما ورتـــــه درنه نه شوه
دلته د خوارانو برخـــــې خوارې دي
زړه مې چې ګوګل کې دی پرهر ترینه
څومره د اشنا سترګـــــې مکارې دي
رنګ چې ترې ګلان د مینې اخلي تل
دا د میـــن زړه د وینــــــو دارې دي

اخلــې که خمار ترینه د مـــــینې تل
"بــدره " د جانان سترګې خمـــــارې دي
۱۳۶۷/۲/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناسوري پرهر

تـــــورتـــم رڼـا ، رڼـا تـــورتم وګڼه
غـــم خوشالي، خوشالي غم وګڼه
چـــې يـــې نظر هم په تا نه خوږېږي
زړګيـــــه دا د يـــــار ستـــم وګڼه
چې ناسوري پرهر رغيږي پرې ستا
اوس يـــې يـــادونـــه هم ملهم وګڼه
کـــله د ګـــل پر مخ شبنم چې وينې
تـــه يـــې زمـــا د ستـــرګو نم وګڼه

تـا چې پرې غم د خپلې مينې وکښه
"بـدره " خـــواخـــوږی خپل قلم وګڼه
۱۳۶۷/۲/۲۴

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مکر جال

ټټر د ګلـــو چـــې اغـــزو وچـــېړه
هســــــې ارمـــــان مې اسويلو وچېړه
بس که ساقي دومره زياتی ځه پکار
زمـــــا تنـــــــدی دې په نشو وچېړه
د مکـــــر جال دلته دی چا خور کړی
تـــــار د جنــــون چې ليـــــونو وچېړه
دا چــــې پيغــــور مې د غمونو وړمه
دا خــــو مې زړه ستا په يادو وچېړه

بـــدره باور مې په باور شته دی خپل
خيـــــــر که مې ذهن په فکرو وچېړه
۱۳۶۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوني محل

ستر ګې دې شوې ډکې له ژړا په څه
مینــې دا دې وکــړلــه ښیرا په څه
لاړې چې جونګــړې د ښکلا وو ته
راغلې دې خوني محل ته بیا په څه
یـا ره ستا خو زلفې وې پر مخ پرتې
دا شـــــوله پیدا دلته رڼا په څه
دا خـــو هـــم ته وګڼه چې څه وشو
او ښکې راغلې ستر ګو ته زما په څه

بد ره چې دې نه غوښته خیالونو کې
بیـــا دې ورتـه وویلې اشنا په څه؟

۱۳۶۷

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرکلی

څنګـه چـې خپه ومه په تلو د یار
هســې یم خــوشاله په راتلو د یار
مـــــه وایــه رقیبه بد یې مه وایه
زه هســـې روان یمه په پلــو د یار
وخت چې هرکلی مې د پښتو کوي
خود شوه راته ګرانه نن پښتو د یار
سترګې یې په مینـه چې رابولي ما
ځای مـــې د ځان وینم په بڼو د یار

بدر چې خوشال پرې خپل خاطر ګڼي
ښکـاري یې باور بیا په وعدو د یار
۱۳۶۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

پس له مودو نه نن شپه
پاس د اسمان په سینه
د ښکلو ستورو منځ کې
دا تل په لاره، انتظارې سترګې
له میني ډکې د نظر شوندې مې
په وربدو وربدو
د سپوږمۍ سپینې ښکلا
اناري سره اننګي
په مینه مینه ښکل کړل
چې په همدې خوندونو
جوتې د خوب راغلې پرې
او په شیبه شیبه کې پټې شولې
سهار چې پاڅیدلم
پاس مې اسمان چې وکوت

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کې مې ونه لېدې
هغه د ستورو جلګې
هغه ښکلا او هغه سره اننګي
خو زه په دې پوه نه شوم
چې ته مې خيال ته راغلې
جفا مې ياده شوه ستا.
خو نه، زه وپوهيدم:
چې تا ښکلا لرله
او نازېدې په هغې
سپوږمۍ هم ښکلې ده لا
ښايي هغه هم، نازوکړي نور
او له همدې نه خو زه
پوه شومه چې:
ښکلا د نازنامه ده
په کې وفا نشته ده.
۱۳۶۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتني فکرونه

جام چې په لاس کې د ساقي ښکاري
زړه کې یادونه لیونې ښکاري
دا خواثر ستا د ښهو دی که نه
زړه په سینه کې چې زخمي ښکاري
د مخ ډیوه دې په ورو ورو لګوه
تیاره محل دی چې سړي ښکاري
چې د راتلو نښې دې نشته اشنا
مینه او ژوند راته پردي ښکاري

چې مې سر تیټ د چا ښایست ته نه شي
سر کې فکرونه پښتني ښکاري
۱۳۶۷/۱۲/۲۹

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

پخوا یوازې ومه
چا پېژندلم هم نه
چا راکتلې هم نه
د چا په خوله هم نه وم
هسې بې نوم وم اشنا
خو چې په تا مین شوم
د هر چا خوله کې شومه
هر چا راته وکتلې
ټولو هم وپېژندم
یوازېتوب نه خلاص شوم
هر څېز رقیب شو راته
او د خپل ځان دښمن شوم
کاشکې چې نه وای مین
کاشکې چا نه پېژندی
او د چا خوله کې نه وای
ځکه د هر چا په زړه
لکه د کاڼو په څېر وورېدم

۱۳۶۸/۱/۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېوني فکرونه

کـلـه د ګـلـو پـــه ککو خـــوږېـږي
سترګـې زمـا چې پـه اغـزو خوږېږي
د لـیـونـي زړه لـیــــونـي یـادونــه
پـه لـیـونـو خپـلو نشـو خـوږېـږي
اورنـګ اورنـګ چې شول وختونه راته
ژبـه پښـتـو مـې پـه پښـتـو خـوږېږي
خبـر دی کـه خپـلو فـاصلې ونیـوې
مینـــه مـې کلـه پـــه پـردو خوږېږي

بـدره د ننــګ جذبې سرې نه دي لا
زړه پــه پښـتـو د پښـتنـو خـوږېـږي
١٣٦٨/٢/٢٣

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عشق بلا

پروت د جنون دي چې په در ليوني
اخلــي بـلا د عشـق په سـر ليوني
دا چـــې د مينـې محـله يـــاد بړي
لــه هغــه ځايـــه دي خبــر ليوني
په کې يادګار د لـيونتوب شي پاتې
چـــې کړي پـه کومه لار ګذر ليوني
عقلمندان دي چې په منځ کې پاتې
نيـــولې لارې لـــــراو بر ليوني

بـــدره له مينـــې نه غير مه وايه څه
غـــوارې خوښي که ته د هر ليوني
۱۳۶۸/۴/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تلو خبره

چې مې ارمان پرې ژړېدو کې تېر شو
ژوند مې د مينې په ترخو کې تېر شو
اوس په ليدو دې خوشالي چې کوم
په ما خپګان دې نه ليدو کې تېر شو
شپه خبره وه د تلو خبره
کال دې اشنا په بيا راتلو کې تېر شو

چا کړې ښېرې چا دعاګانې بدره
دا چې مې نن په حادثو کې تېر شو
۱۳۶۸

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د احساس قرباني

دا چې ژړلی ژړېدلی نه شم
لکه پخوا زه خندېدلی نه شم
راته کوم چا قسم په تا راکړی
نن چې دې کلي ته درتللی نه شم
دا خو حالاتو مجبور کړی یمه
چې دې په مینه ښکلولی نه شم
هم مې ژړا هم مې خندا هېره ده
چې په هیڅ رنګ درته کتلی نه شم

ده مجبوري او د احساس قرباني
څه چې زه غواړمه ویلی نه شم
۲۰/۴/۶۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند کیسې

لارې د مینـــــې دې کـــړې ښکارې
د رته مـــې زړه کې څه ګیلې ښکارې
چـــــې راتـــه وایې نن سبا راځمه
دا ستــا رښتیا کومې وعدې ښکارې
خـــــود بـــه له دې کلي نه کډه کوم
دلته کیســـې د ژونـــد زړې ښکارې
په پســـــــرلـــي مې باور راغی هله
لاس کې دا ستا چې نن غنچې ښکارې

بـــــــــــدره پاڅېږه روانېـږه ژر ژر
د یـــــــــار له لـوري اشارې ښکارې
۲۸/۹/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مجبورۍ خندا

نن بیا مو چې خوارۍ کې د ژوندون منګولې سرې دي
جـانانه مـا او تــا کـې د سمـون منګـولې سرې دي
رندانو چــې رندۍ کــې د یو بل وینــې کــړې تویې
پــه دې کــې د ساقــي او د جنون منګولې سرې دي
خنــدا د مجبــورۍ ده هیـــڅ هوس په دې کې نه شته
زمــوږه مجبــورۍ کــې د بیلتون منګولې سرې دي
ګلــونــو تــه د مینــې چــې اورونــه ورتــه کېږي
بس دلتــه د حـالاتو د بدلون منګولـــې سرې دي

یـــوې ادا د یـــار تـــه چـــې هـم مړ دی هم ژوندی دی
پـــه مینـــه کـــې د بدر د خپل یون منګولې سرې دي
۱/۹/۲۸5

(c) ketabton.com: The Digital Library

په وينو رنګ

چې پــرون مو پــه ليمــو ځــای ورکــولو
نــن نــازونـــه خــامخـــا بـه وړو د ښکلـــو

چې سپيـره تقدير بدل کړو ترينه خلاص شو
څـــه بـــه وکـــړو مـــوږ بغيـــر له ځان وژلو

کـــوربانـــه چې پـه ميلمه ميلمه کې وشول
څـــه کـــانـــې پـــه مـــوږه نه کـــړې نابللو

چې مـــوسکا بانـدې يې لاړو په وير سر شو
اوس مـــو لاره تـــرينـــه نشتـــه د وتـــلـــو

چـــې خاطـــر مـــو د ساقـــي پـه کې ونه کړ
لـــه محفـــل نـــه يـــو ملـــګـــرو د شـــړلو

هـــومـــره زړه نيـــولـــي تلليـــو باندې نه يو
څـــومـــره ويـــر کـــې چې اخته يو د راغلو

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـــو د بل په وینو رنګ یو د اسپ وخت دی
ځای مو نشتـه هیـــــځ د ناستې پاڅېدلو

چې ګـــو در ته دې پـــه ورو یې ملا کږېږي
دا منګـــي دې پـــه رښتیـــــا د ماتولو
۱۳۶۹/۲/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

مورږ د ښکلا مینان
ټول سره یو ځای و له ډېرې پخوا
زموږه مینه وه له یو بل سره
خو لیوني رقیبان
زموږ د مینې له ډار
زموږ د مینې د ښکلا سیمه کې
تخم د شک او د کینې وکاره
موږ یې د شک او د کینې په اور کې وسیځولو
موږه یې تږي کړو په زوره یو د بل وینو ته
***
خو له مودونه وروسته، چې سره ترغاړې وتو
د هغو سره په وینو سره لاسونه
زموږ د مینې مینه ناک ګریوان ته وغځېدل
غواړي زموږه دا شلېدلی ګریوان
لا پسې نورو شلوي
لا پسې نور...
۱۳۶۸/۳/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وفا جامې

په اور د مينې چې ستي به نه يو
مـو ږ ليـو نـي څـه ليوني به نه يو
زمـــو ږ خپګـا ن رقيبه هسې نه دی
چې لـــه يو بل ځنـــې راضي به نه يو
چې د وفا جامې په ځان کړي ښکلې
ملګرو مو ږ چپـــرې ژوندي به نه يو
قـــدم بـــه اخـــلو د ثـــواب په لاره
خـــو لـــه ګنـــاه ځنې خالي به نه يو

بـدره رقيـب سـره کـه غـاړې وتـو
خـو پښتـانه او ميـــړني بـه نـه يـو
۶۹/۲/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېره او کرکه

موږ چې واړه وو
له تیارې او تورې شپې وېرېدو
ځانله یوازې کور نه، نه وتلو
بس وېرېدلو هسې، شپې نه مو کرکه کېده
***
غوښتل مو دا چې: دغه شپه هم ورځ وای
خو هسې کله کېده او هسې کله وشو
***
زموږ په دې وېره وه
چې په تیارو کې د شپې
کوم څه خوړونکي او داړونکي بلا ګانې وځي
لکه شیشکه، لکه مار او لکه تور وهمونه
او موږ په دې وېرېدو ، شپې نه مو کرکه کېده.
خو اوس
اوس مو له شپې سره له ورځې نه هم کرکه کېږي
هسې په ځان وېرېږو
او په ډاډه زړه ګرځېدلی نه شو.

۶۹/۲/۴

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې لاره

خدایه چې مینه کې سړه خو نه ده
لـــویـــه خبـــره ده وړه خـــو نـــه ده
زړګیـــه ! څـــه دا سې خـــپه خـــپه یې
د یـــار لـــه خـــولـــې وتلـــې نه خو نه ده
رقیـــب دې دا نیســـي په نـــورو به ځم
لاره د مـــینـــې څـــه یـــوه خـــو نـــه ده
ســـاقي غوســـه دې تســـبې مـــه اړوه
ده میـــخـانه شیـــخـــه کعبه خو نه ده

چې سترګې بدره لارې څارې
نن د راتلو یـــــې څه نیته خو نـــه ده؟
۶۹/۸/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

متکور زړه

دغـه منـم خا مخـا زور او به شي
د چـا پـه غـم زړه متکور او به شي
ليوني خداى نه به نور څه وغواړي
چې ورته ښکلي په هر لور او به شي
زړګيـه راشـه چـې بـس دا ومنو
د مينې سترګو ته سور اور او به شي
مالت د مرګ او د سرو وينو چې وي
د يـو خطا کې به خود نور او به شي

ښايست چې ناز شي او په تله کې شي
بـــــدره د زړه د مينې شور او به شي
۱۳۷۰/۱/۲۱

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښېرو بام

ګــورئ زمــا که شوله ساه په ختو
بــام د ښېــرو ته ده لیــلا په خــتو
لــه ډ یــرې مینې که له کبره دې دا
چــې مــې په ولو ده اشــنا په ختو
هـــــره شیــبه مــې دې ژړا ژړا شــي
که شي له خولې نه مې خندا په ختو
رڼا د دوه ســـترګــو یې مله ده زما
لمره چــې نه یمـــــه دا ستا په ختو

بدره څــه تنــدر خــو به نه رالوېږي
که مې له خولې نه شي رښتیا په ختو
۱۳۷۰/۹/۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویه خدایه

لویه خدایه لویه خدایه
ستا په مینه په هر ځایه
غر ولاړ دي درناوی کې
تولې ژوې په زارۍ کې

***

ټول په مینه عبادت کې
یو همیش دې په طاعت کې
دا تورتم زموږ رڼا کړه
دا ژړا زموږ خندا کړه
زړه له زړه سره اشنا کړه
بې مینې ورکه دنیا کړه
چې شو مینه سر تا پایه
لویه خدایه لویه خدایه

****

چې خوشاله مو شي زړونه
ترې په تله شي ټول غمونه
د وفا نوم را ژوندی کړه
دا خزان مو پسرلی کړه
چې په کار تل د یو بل شو

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا پردي نور سره خپل شو
چې پردي نور له ژړا شو
څو مره ښه چې په خندا شو
ای په هر څه کې نمایه
لویه خدایه، لویه خدایه

****

په یوه لار چې په تله شو
یوه ژبه یوه خوله شو
چې شو یو د بل په مینه
توې د یو بل، نه کړو وینه
کلکې خپلې ارادې کړو
زړه نه لرې وسوسې کړو
چې منزل ته په مزل شو
یو د بل د لارې مل شو
داسې وخت راولې خدایه
لویه خدایه لویه خدایه

ګردیز- پکتیا
۷۰/۴-۱۸/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د توبو په زیر و بم کې

غوټۍ ګل شوله د مینې د ښکلا نغمه خوره شوه
د پسرلي د وير په شونډو د خندا نغمه خوره شوه
ښتنه مې شوله مينه د هوس زنځير يې مات کړ
دنيا رنګه د بلا شوه د حيا نغمه خوره شوه
د زاهد ساقي په مينه شوه رندانو ته لار سپينه
د توبو په زيرا و بم کې د ګناه نغمه خوره شوه
وېدې ستر ګې شولې وېښې د بڼو پنجرې ماتې
تورتمونو د سکوت کې د رڼا نغمه خوره شوه

د راتلو په يو خبر يې چې مينه لاره څارم
بدره ما ته له پيغوره د پناه نغمه خوره شوه
۱۳۷۰/۱۲/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوکه

راتـــه چـــې ښکاري چې دنیا دوکه کړم
مینـــې دوکـــه کړمـــه اشنـــا دوکه کړم
چې د رخسار په رنګ یـې رنګ نه شومه
خپلـــو فکـــرونـــو هـــم سودا دوکه کړم
وایـــه دوکـــو کـــــې دې دا ثـــه لیدلي
لکـــه پـــرون دې چـــې نن بیا دوکه کړم
د هیلـــو بـــڼ کـــه مـــې تالا ترغـــه شو
د لیـــونـــو ستـــرګـــو ښکلا دوکه کړم

د چـــا جفـــا نـــه چـــې ګیلـــه نـــه کوم
بـــدره خـــو زه خپلـــې وفـــا دوکه کړم
۱۳۷۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیله

ته چې وایې
لکه ما دې خدای حیران کړه
لږ څه ځیر شه
لږ دې زړه نه تپوس وکړه
چې څه وایې
بیا چې هر څه دې زړه غوښته
راته وایه
هان تر سپوږو
هان تر ستغو.
لږ څه ځیر شه
لږ دې زړه نه تپوس وکړه
ځکه زړه دې دی

هنداره زما د مینې
۱۳۷۰ مرغومی

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوراو ويني

لکه زما د چا په غم لمبه شو
وطن مې وسو هر قدم لمبه شو
سيورى د شوم نظر چمن کې خور شو
د ګل په شونډو کې شبنم لمبه شو
د اوراو وينو کيسې ختمې نه شوې
ژبه لمبه شوله قلم لمبه شو
ځاى د څه ښنلو او توبو مو نشته
هم ميخانه او هم حرم لمبه شو

بدره مجبور کډې په سر چې ښکارو
زموږه کلى زموږ چم لمبه شو
۱۳۷۱/۹/۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعور رڼا

څــو څــو کــه مجبــور او کــه مختار یمه
شیـخــه ســم روان پخـپــلــه لار یمه
څــه دي وي چي ستا په پلونو تلل وکړم
دا لکــه دا ستــا چـــي په اختیــار یمه
لا چـــي څــه امیــد مــي تخنــوي زړګی
لا څــو د هغـــي ښکلـي پــه کـــار یمه
څنګــه میخــانــي نه لاس پــه سر شمه
لا څــو چي خمــار یمــه هوښیــار یمه

تلــه د خپــل شعــور چـي په رڼا کوي
بـــدره د هغـــــو یـــارانـــو یـــار یمه
۱۳۷۱/۱۱/۱۴

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امید ننبه

زه چې وایمه د ګل مینه په غیږ کې د اغزي ده
رقیب وایي لیونتوب دی فلسفه د لیوني ده
د امید مینه چې نه تخنوي زړونه مو په مینه
داسې وخت دا سې شېبې دي د نفرت مهرباني ده
اسمعیله ستا په غاړه به چړې بیا بیا تېرېږي
له زړګي نه د خلیل چې پاک الله سره دوستي ده
مینه مینه ای زړګیه څه په مینه مینه وایې
چې په مینه پابندي ده بې وسۍ کې زنده ګي ده

چې په ضد د زمانې د روایاتو یمه بدره
چېرته ننبه د غم وېرونو انګازه چېرته مستي ده
۱۳۷۱/۱۲/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خیال سکوت

جانانه وایه چې خپه په څه شوې
ښکېل د شوګیر څڅوکې شپه په څه شوې
چې زړه راښکون نه د بلنې وایې
بیا په راتلو زما غوسه په څه شوې
چې ستړې روح دې زما ستړې غوښته
د خیال سکوت کې مې نغمه په څه شوې
چې په بیان مې پابندي لګوې
نو مې په زړه کې ولوله په څه شوې

پېرزو دې نه وه چې اغزي په بدر
مینې سبا په څه ورمه په څه شوې
۱۳۷۲/۱/۱۰

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کابل غمیزه

کړ مرګي په تندي ښکل
شو په وینو ســـور کابل
سترګې ړکې شوې له نم
سور پـــه وینـــو هر قدم
شو د ناستې پاڅــې غم
لاس ګریوان کې د یو بل
شو پـــه وینو سور کابل

***

د وېـــرونـــو انګـــازې
لـــورا لـــورې راخـــورې
شـــوې د مینـــې جنـــازې
د هـــر چـــا پـــه اوږه خپل
شـــو پـــه وینو سور کابل

***

پښـــه نیـــولـــې پسرلي
هـــر قـــدم ځوزاو اغـــزي
لیـــونتـــوب د لیـــوني
پـــه ارمـــان ارمان د ګل
شـــو په وینو سور کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

ژبـــه نـــه شـــوه پـــه یوه
ښـــه خـــــوږه شوله ترخه
سمـــه لار شـــوه تاتـــره
د یـــو څـــو پـــه تغافـل
شـــو پـه وینو سور کابل

***

هـــره لار هـــره کـــوڅـه
شـــولـــه تنـــګه او تیاره
لاخـــو شـــاړه او سپـېـره
د پیـــږۍ پـــه تـکامـــل
شـــو پـه وینو سور کابل

***

ډیوه مړه شـــوه د خنـــدا
ستـــرګـــو ونیـــوه ژړا
هـــر اشنـــا شـــو نا اشنا
ټـــول خـــویـــونه د مغل
شـــو پـه وینـــو سور کابل

۱۳۷۱/۱۲/۱۴

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مست لېوني

چې هم په سترګو هم په زړه غولېږي
مست لیوني په یو کاته غولېږي
چې غولېدلي دي په هوښه کې لا
په بد مستۍ کې به څه نه غولېږي
خپلو ملګرو ته چې ګورمه زه
له خپل اخلاصه په خپل مله غولېږي
چې د ژوندون په مزه نه پوهېږي
هم په خواږه هم په ترخه غولېږي

بدره د ښکلو په خندا چې مړه دي
داسې ساده خو ډېر ساده غولېږي
۱۳۷۲/۹/۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناهونه - ثوابونه

د ښایست د سپرلي مینه کې ګلونو ته شوو سترګې
چې پرې ځان او زړګی وسوځو اورونو ته شوو سترګې
شو ګیرونه مو شو ګېرځپلې سترګې لا په لار کړې
د خوبونو محلونو کې خوبونو ته شوو سترګې
ګناهونه ثوابي شول، ثوابونه ګناهونه
ځکه مینه د جنت کې دوزخونو ته شوو سترګې
جل وهلې ځواني ګرځو جل وهلو ورځو شپو کې
چې پیدا مینه د ژوند کړو امیدونو ته شوو سترګې

دژوند ناوې شوه سرتوره د امید مرې خپه ده
د خندا موسم کې بدره چې مرګونو ته شوو سترګې

۱۳۷۳/۷/۱۸

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نظر تار

چې مې نظر په کومه لار خوږېږي
قدم قدم په پلو د يار خوږېږي
شيخه د مرګ ګواښ راته ثله کوي
زما خو سر په سر د دار خوږېږي
د وينو سره زما د زړه جانانه
د اننګيو دې په قار خوږېږي
دا چې په وار کې بې واری واخيستم
خو بې واري مې هم په وار خوږېږي
عشقه زما د اميدونو سترګې
ستا د نظر په هر يو تار خوږېږي
سترګې د يار به شي خوږې په بدر
چې يې مړې سترګې په ما خوار خوږېږي
۱۳۷۳/۳/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترخه غمونه

ستر ګې چې ډ کې شي نو وورېږي
وريځې چې نه وي اسمان نه ورېږي
ښکاري اشنا راته وي ستر ګې د چا
چې تـاو ده زړونه مو سـاړه ورېږي
چې د يادونو دې خوا ره وروي
خير که غمونه دې ترخه ورېږي
وې دې چې څوک ليوني نشته پکې
پـه دې کوڅه کانې په څه ورېږي

چې زه به هـم ورلره ياد يم که نه
هغـه خـو هر دم مې په زړه ورېږي
۱۳۷۴/۸/۳

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه خیر کړې

غم مې بیا غم د جانان دی خدایه خیر کړې
غریو نیولی مې ارمان دی خدایه خیر کړې
د وطـــن مـــې د ولـــس پــه ژړا ســـر یـــم
د مـــرګونو پرې بـاران دی خدایه خیر کړې
د وجـــــدان مـری خــپه عــاطـفــه مـــړه ده
د انسان دښمن انســان دی خدایه خیر کړې
بــلا لارې تــه چــې داســــــــې په ځیر ګوري
د ارمـــان کاروان روان دی خدایه خیر کړې

تقــاضــــــــــا د زمــانــې نــه پــوره کــیږي
بدرځان پـــورې حیران دی خدایه خیـر کړې
۱۳۷۴/۸/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیم نظر

هــره ساه چې ساه ختلې زنده ګي ده
غــريبي ده مجــبوري ده پـريشاني ده
هــره ورځ د نهيــليــو مـاتمــونــه
هـــره ورځ د ارمـــانـونو قـربـاني ده
دا چې نيم نظر يې خور اوربل ته ګورم
دا زما د يار په غـم كـې ستـومـاني ده
ليوني دې خپل نظـر په كاڼو مات كړي
چې تـرڅـــو د رقيبـانـو واكمنـي ده

چــې كـوڅه په كوڅه خير غواړمه ګرځم
بـــدره مينــه كې مـې برخه ګدايي ده
۱۳۷۳/۹/۱۴

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

ته غونچه د ګلو یې
زه په نغمو روږد بلبل
ته د خندا شین سپرلی
زه له رنګه ژېړ خزان
ته یې ازانګه د عشق
زه په دار د حق منصور
ته یې د رڼا ښکالو
زه تورتم خوړلی یم
ته ښکلې هنداره یې
زه درکې ځان ګورمه
۱۳۷۴/۱۲/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاکه ګناه

بیا دې ژړېږمه وعدې په سلګو
بیا له ماښامه دې ډېوې په سلګو
یاران په ځان پورې یې چېرته اخلي
که نه اشنا دې یارانې په سلګو
بیا دې زما په اوښکو وخندلې
بیا راستنې دې کړې جرګې په سلګو
ګوره زګېروي زما د پاکې ګناه
خولې ته مې راغللې توبې په سلګو

سهار ماښام چې په کې ورک وم بدره
هغه د مینې دې کوځې په سلګو
۱۳۷۴/۲/۹

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

خودي او بې خودي

عشـــقه حيـران يمـه چې څـه کومــه
هغـه کـومـه چـــې يـې نـــه کـومه
ژاړي او خاندي ســـتا يــادونه اشنا
هر څه کې خوښــــه چې د زړه کومه
د مخ او زلفو دې چې ياد کې شمه
کلـه رڼـا کـلـــه تيــــاره کـومــــه
ارمــانــه بيـــا دې قـربـاني ورکوم
څـوا سويلــي ســاړه ســــاړه کومه

بدره يو غر چې د خــودی شومه زه
د بـې خــــودۍ پـه لاره تلـه کومه
۱۳۷۳/۱۲/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ کلی

هلته چې څوک
چېرې زما په کيسې
غوږ نه باسي
***
هلته چې څوک
د چا خبره نه اوري
***
هلته چې سرې د شپې منګولې
د سهار په ستوني
ښخې دي لا
***
هلته چې ښکلې ستورې
خلک په کاڼو ولي
***
هلته چې مينې ته د عشق په سترګو
نه ګوري څوک
هغه،
هغه زموږ کلی دی
چې رقيبان په کې واکداره دي لا.
۱۳۷۴/۷/۱۲

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسکي ګلونه

ټول موسمونه پســــــــرلي غواړمه
د ژوند ګلونـــه دې موسکي غواړمه

د غمــو سترګــې درته مــه شه چیرې
تل دې په ژونـد کې خوشالي غواړمه

چې وي بــې خــوده د خودۍ په مینه
ژوندي همـــــــداسې لیوني غــواړمه

د پـیغـــلـــې مینـــې د وربـــل ګلــونه
د احســـاســـاتو مــې زلمي غواړمه

یون چــې تکـــــــل وي د ازمون په لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میـــړني قـــــــــام میړني غواړمه

د نن لـه ســـــــترګو نه اورونـــــــه اوري
ګلونـــــــه ستـــرګې پـــروني غواړمه

د قام چـــې مات انځور پیـــوند کړي زما
روښان، احمد ، خوشال، هجري غواړمه
۷۴/۸/۲۴

نومونه:

یون، محمد اسمعیل یون

ازمون، لعل پاچا ازمون

تکل، احمد تکل

انځور، زرین انځور

پیوند ، علي ګل پیوند

روښان، بایزید روښان

احمد ، احمد شاه بابا

خوشال، خوشال خان بابا

هجري، اشرف خان خټک

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګنهکاره توبې

په ما وربېږي چې بې واره توبې
دا مې وتلې له اختياره توبې
د ګناهونو که لوربېږي په ما
راځي مې خولې ته ګنهکاره توبې
لا ګناهونه وار له واره راځي
لا چې کومه وار له واره توبې
ګناه مې ستا په شانتې نه ده کړې
چې دې کومه تر سهاره توبې
شيخه له ما هم ګناهکاره ښکاري
او رمه ستا چې دا بيشماره توبې

عشقه دا ستا چې ګنهکار يم بدر
خود به کومه ستا لپاره توبې
۱۳/۹/۱۳۷۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوچۍ مینه

نه پرېدي خوښۍ نه مې غمونو ته
فکـر یمــه وړی ستــا یادونـو ته
ګل یې خــو چې ګل درلره نه وایم
اوروړتــه کوي دلتـــه ګلونو ته
مخ ګلاب، نظـر ګلاب، ادا ګلاب
خوب ګورم چې دانګمه اورونو ته
عشق چې نظر نه شي سپیلنو په نوم
اچـــو اورونــــه خپلو زړونو ته

چارې اخـــر وکړلې کوچۍ مینې
وختمــه بــدره جګـــو غرونو ته
۱۳۷۲/۵/۳۰

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

جدا جدا غمونه

کله په جام او په مینا ماتېږي
زما چې تنده په یاد ستا ماتېږي
لکه غمونه چې جدا جدا وي
هسې مې زړه جدا جدا ماتېږي
د لیونو زور که دې ولیدلو
رقیبه سر دې خامخا ماتېږي
یو زما زړه دی چې هر دم ماتېږي
یو ستا وعدې چې هر سبا ماتېږي

بدره چې نه یې سوځې سترګې په ما
زما نظر پر هغې لا ماتېږي
۲۰/۱/۱۳۷۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان زړه

لیــوني زړه چې اور په ځــان اخستی
چـــا ورتــه نـــوم بیا د جانان اخستی
ژوند کې چې ماته دی ډېر ګران لوېدلی
هغــه زړه تـــا رانـــه ارزان اخستـــی
رقیـــــب په عشق بولي د مرګ سند ره
لاس کـــــې یې تیغ سره قران اخستی
زړه مې افغان دی ټیټ کاته یې نه زده
خــو یې قلنګ د عشق په ځان اخستی

د خپــــــــلې ورکې د کاروان په مینه
بـــدر قـــدم په بیـــــابان اخستی
۱۳۷۷/۲/۲۵

SAMSOOR.COM

د ملیار کاکړ د واده په موقع

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو نيزاره شور

شپه ده د خوندونو په خوندونو کې
جوړه زلزلـــه ده پـــه دوه زړونو کې
ساتـو بـــــه ابــادي د نــوا کوځې
يـــــو نيزاره شور لرو سرونو کې
ژاړو د ارمـان مــــــاتـو منګيو ته
مـــــوږ د خپل نظر په ګودرونو کې
وختــه ستا له ميني موږ تاو کړي دي
زړونـــــه د زخمونو په شالونو کې

بــــــدر زه مليار د هغــه بـڼ يمه
خانــــدي يې جانان چې په ګلونو کې
۱۵/۸/۱۳۷۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مينې تنده

د عشق په شين فصل مې ووري د لوګرو باران
د خنـــدا پيغلې راته قتلې کړې د زغرو باران

پـــه ورانـــه غاړه د ګـــودر ماتو بنګړو ته ژاړم
ورکـــوم للمې د زړګـــي ته د سنـــدرو باران

ښکلې ده هســـې کبـــرجنه که نه ښه پو هېږي
چې د غوږو کچکول کې غـواړم د خبرو باران

غواړي دورې ستا د کوڅې خو الوتلې نه شي
د خيال کوتـرې مـــې وهـــلې پـــه وزرو باران

دا ليونـــي زړونـــه زمـــوږ د مينـــې تنده وژني
خدايه پر کلي مو رامات کـــړې د دلبرو بـاران
د تورو سترګو يو وار هم پـه زړونو نه لګېږي
د غرونو لاره ورکه کــــړې د ګورګورو بـاران

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د انتظار د لارې پېغلې تــــه د هـار په مينه
د سترګو سيند مې بهوم د مـــــــرغلرو بــاران

سم دم په ډاګ کې زما د خيال په ښا پېريو بدره
ووري همدا شېبه شېبه د جـــــادوګرو بــاران
1377.8.20

پېغله نوا

لکــــه ګيلې چــې لــه جانانه راځي
خولې تـه سلګۍ مې له ارمانه راځي
د مــينې شمـس بيا ځورولی دی چا
خوږمـــن اواز دی له ملتـانــه راځي
حســن ارزان نه دی هـر چاته نه دی
ګرانــه سودا لاس ته پــه ګرانه راځي
زلمــی شپونکی ارمـان له ځانه وتی
پېغـــلـه نـوا لــه نيستـانــه راځي

بــدره چـــې خپرېږي د مــينې ګنهم
بـاران د کــاڼـــو لــه اسمــانه راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپونکی ارمان

غم غـم د زړه تارو ، نه مې سندرې دي راتاوې
له بـامه د خيـالونو مـې کـوترې دي راتاوې
دا هسې ليونی او سترګې سترګې چې ورګورم
نـن ډېره مـوده پـس رانــه دلبــرې دي راتاوې
نوا نوا له سوزه چې شپونکی ارمان مې ژاړي
د مــينې له نيــزارو نـه لـوګـرې دي راتاوې
جـــادو هغـه جـادو ده او هماغه جادوګر دي
خو.بيـلې نـوې نــوې څـه منتـرې دي راتاوې

جانان راتـه وې بـــدره چې نرږدې رالره نه شې
شاعــر يې ستا سينې څنې بڅرې دي راتاوې
۷۷/۷/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حيا مينه

يو سترګی خيال يمه د مه غـوا ړمه
د زلفو غېږه کې دې شپه غـوا ړمه
چې پــه کې وړمه د نظر بېړۍ مې
د سترګو سيند څپه څپــه غوا ړمــه
له شــوره غلــی چــې د رګو رمــه دا
د حيـا مينــه کــې بو ســــه غوا ړمه
چې پــر هرونــو ســره مينــه کـوم
زړه څـراغـــان ډيـوه ډيوه غوا ړمه

د مينــــې اوره ځــه لمبــې ښکــلوه
د ښکــلا مــخ خوله خوله غوا ړمه
۱۳۷۷/۱۰/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بې نيازۍ دم

کلي د شور دی دا منمه خو ځوک ساز نه کوي
د زړه تارونه مې اوده دي هیڅ اواز نه کوي
ريبار رښتني دی منم خو ملامت هم نه یم
جانانه هر چا ته خبره څوک د راز نه کوي
یو خوا ملا په موږه دم د بې نیازۍ کړی دی
بل خوا له ښکلو ادا هېره ده او ناز نه کوي
انداز د سترګو دې د باز بدل بدل غوندې دی
د زړه کوترې مو چې غلې دي پرواز نه کوي

خواږه له زړه رښا چې سترګو نه دې اخلي اشنا
د بدر داسې کلام څنګه به اعجاز نه کوي
۱۳۷۷/۸/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان

دا د موسی سترګو مې نور دی جانان
د مینــې هغــه کــوه طــور دی جانـان
پــه تــار کــې پټ د شــومه دم د ستار
یــو غلی شور غــلی سرور دی جانان
زړګی یــې شتــه خو مینه نــه شي کوی
ما ته راګــوري نه، مجــبور دی جانان
داسې تــرور وختــونو واخیست پسې
چــې اوس لــه ځانه هم ترور دی جانان

د زړه د بــاغ د ګلــو پاڼــو کــې شین
لکه پر هــر پــه وینــو ســور دی جانان
۷۷/۹/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خوب ډولۍ

سنـــدریـزه تنـهـایـي ده د زړا پـه تـال سـندره
رایـادېږي مـــې جـانـانــه سـتا یـوه یـوه خبره
دابـه څه شي که مې زړه او سترګې او ښکې وینې راشي
د ښــامـارو زلـفــو میـنه غواړي لال او مرغلره
هـره شـپه د خوب ډولۍ کې مـې د سترګو ویده کېږي
یـوه پیغــله ښاپېرۍ د قـاف لـه غـرونو سترګوره
چې هغـه دنیـا بې حورې او غلمان نه غواړې شیخه
اخـــر دا دنیـا هم کـېږي بـې یارۍ او بـې دلبـره؟

چې ګودر دی خو په ښکلو بې له ښکلو ګودر نه دی
بـدره مــا لیـدلي نـــه دي میـن زړونـه بـې پرهـره
۱۳۷۷/۱۰/۲۷

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړګي لپه

د ځوانــۍ خمــار زما کــه سرګردان او تار په تار دی
ستا سینــه د مشکو ښــار دی د لونګو جوړ بازار دی
د زړګــي پــه لپـه وینــــــي هــر پر هـر ته ورکومه
ارمان مــخ را اړولــی وايــي پــار نــن د بهــار دی
شیـخه راشـــه چې له زړه نه داسې روغه سره وکړو
زه پــــر تا چې نه لګېږم نو دا ستا پر ما څه کار دی
پــاړوګــره د عشــق غــواړي چې د مینې هوده وایي
بیــا چیچیلی کــوم مین د زړه په سر د خمار مار دی

د نـــــوا پيغلې لــه مینې ورنــه تـاوې دي چې بدره
جــوړ ارمان زما شپونکی دی دا زړګی زما نیزار دی
۱۳۷۷/۱۰/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غزلتورو آئينې

عشـق د زمرو سـترګو ، چې هغه ليونی نه لري
زمـوږ د زړونو د ښتې شاړې دي هوسی نه لري
شپيلۍ شپيلۍ چــې په کې پيغله نوا ونغاړمه
کوچۍ سنـدره مې د درد هغـه کيږدی نه لري
چې هر سهار ويده ويښيږي ، ويده خوب ته ورځي
د کلـي د نګ د نـګ چنارونه مو مَرغی نه لري
لا خـــو مو مينـه ده پـه عشـق کې پرهرونو سره
چـا وې زموږ د هـيلـو نـاوې چې ډولی نه لري
د غـزلتـــــورو ائينـې به در تــه مـخې تــه ږدي
پـه تـامـيــن دا ستـا شـاعـر بلـه ډالۍ نـه لـري
ديو د شوګير زموږ د سترګو په شپو سيوری کړی
بــدره مودو نـه مـــو خوبـونـه ښاپيری نه لري
۱۳۷۷/۱۲/۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو مینه

زما خبرې نه زده
ما خو ویل درته چې
همدا په سترګو سترګو
ښه ده پوهېږو سره
ګوره !
خپه شوې اخر
چېرته د خولې خبرې
او چېرته عشق
د سترګو
۱۳۷۸/۱/۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو رمې

خولې ته مو نـــه راځـي د خوند خـبره
له مـــورېه هېــــره ده د ژوند خـبره
په لیـــونو زړونـــو مو اورلګـوي
جنګ کــې د سترګـو د اوربند خـبره
سترګـې مې پیايي چې د اوښـکو رمـې
کېږدي کې نغښتـې د ايلـبند خــــبره
نه زمـــوږ زړونه شـــول په غشو ماړه
نه ښکــــلو زده کـــړه د پیوند خبره

ملالۍ هـــيلې مـــو په زړو کې بدره
په مینه نغـــــــاړي د میـــوند خبره
۱۳۷۸/۲/۱

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو شپول

لـه زړه نــه سترګــو ســره مینــه لـرم
وړوکــي کلــي کــې ښــارونه ساتم
د انتظــار د غشــو نښــه دې کــړم
د شوګېر شپول کې چــې خوبونه ساتم
لا چـــې راځې ته د اغـــزو موسـم کې
لا بــه پــه ســـترګــو کې ګلونه ساتم
د اوښکــو مــخ وروړم ګردونو ته چې
زه پــه دې لارو کـــې پلـــونه ساتم

دا خو چې ښکلیه ځراغان دې خوښ دي
له مینـــې زړه کــې پــر هـــرونه ساتم
۷۸/۲/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوښتنه؟ !

وخته پوښتنه لرم
پښه نیولی شه لږ !
خیال مو د سرو شوندو کې
د زړګي رنګ وبایله
هغه د جل موسم کې
للمي ارمان ته مو خپل
باران د وینو ورکړ
اوس چې د تورو زلفو
دام کې ګیر یو
وایه چې څه به کیږي ؟
۱۳۷۸/۳/۱۸

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

ژوند
یو سیند دی
کله مست، د څپو ورا سره روان وي.
داسې مست چې لبرېزي نه
ساحل هم په مخه اخلي.
کله داسې شان وي تږی
چې له تندې خپل لاسونه
په دعا وي پورته کړي
د مستۍ او
شور
باران
ته
۱۳۷۲/۵/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـته

عشقه بلا دې وا خلم
مينه کې تا سره مې ځان ورک کړی
راته جانان ورک شوی
درنه يې پته غواړم
***
کله ماشوم چې وم
ورکوټی ومه
چې به يوازې چېرته وخوځېدم
په نيمه لار به لار شوه ورکه رانه
او ځای پرځای به کرار ودرېدم
چې به مې وليدل څوک
ورو ورو لمن مې د ژړا نيوله
د چا به زړه را باندې وسوځېده
راته يې لار ښودله
***
کله چې کټ مې د خوب

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلا څنګ لويې
د پرې ته وويست
تر نیمې شپې د پانو شور کې ورک وم
او د همدغه شور په لېچو به مې
سرا ېښودە
يو وخت
خوبونه رانه
د چا د دوه سترګو
د ياد کوترې
وزرو کې و نغاړل
دورې دورې شوې
او د هسک غېږه کې
پناه شوې رانه
چې بیا مې ونه لیدل
ما مې خوبونو پسې
ان په تورتم کې د شپې
د شوګیرونو لاره ونیوله
له ګړنګونو پسې واوښتلم
او بیا به ستړی ستومان

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتې ته د خوب په مېنه وختلم

****

همهغو شپو ورځو کې
یاد کې د هغو سترګو
له ځانه ورک شوم پسې
داسې یو ورک
چې به ویلې مې دا
چې زه هم شته یم که نه؟
خو کله کله به د درد لاسونه
په پرهرو به مې راتېر شول د زړه
او په یو داسې غرېږي
زما د زړه غوږونه ونازل
بدره زه مینه یمه، مینه یمه

***

له هغې شپې نه وروسته
هغه
غږ
هره
شیبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه مې لاس تېروي
او زه اوس هره شیبه
په هغه غږ پسې یم
ورپسې ورک یمه زه
داسې یو ورک چې ورک په ورکو کې یم

***

سلام، سلام
عشقه، سلام مې پرتا
درځنې پته غواړم
راته مې ځان وښایه
راته جانان وښایه
۱۳۷۸/۹/۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ستړګو تږی سیند

عشقــه راوغځــوه لاس د بنګـړو خوب ويني
د زړه تـارونـه مې ويـده د نغمـو خـوب ويني
زما د ســترګــو په هنـدارو د بـاران تصوير ته
مړاوی ګــلاب مې د زړګي د وږمو خوب ويني
زما ملــت تـه ازميبنــت کــې د خليــل دعــا ده
د وخت په لېچــو هــره شپه د لمبو خوب ويني
چې هره شپه يې په هنــــــدارو ځلېدل خوبونه
اوس مې د سترګو تږی سيند داوبو خوب ويني

مينه کې بدر لاس نيولــــــی د عارفو او ښکو
دې مريدی کې هره شپه د تســـبو خوب ويني
۱۳۷۸/۳/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

مینه کوو له هر انسانه سره
موړه ژوندي یو له دې شانه سره
هره شېبه د مینې ذکر کوم
زه چې غرېږمه له ځانه سره
زه خو ظالم ورته له نازه وایم
ستم خو نه ښايي جانانه سره؟
لار د سندرو د بازار لټوي
کچکول د روح مې له ارمانه سره
زه يې دې سرو سترګو ته کېنولم
ياري د اوښکو له ګريوانه سره
جانانه بدر دې ياد پرېم که نه
تا يادوم جان او قربانه سره
۱۳۷۹/۷/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې او رانجه

تا خو وې راځه چې نور
د سترګو لار
بدله کړو
داسې چې وه ګرانې
بیا دې ولې
سترګې تورې کړې؟

۷۹/۸/۱

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ارمان رضا

چې دې خندا ته عشقه ما کړې ده
وو ایـــــه داســـې ژړا چا کړې ده
مـــا دې ژړا تـــــه ژړولــــــې ژړا
تـــا مې ژړا باندې خندا کړې ده
مه راته ګوره بیا په غبرګو سترګو
ســـــاده کتـــلو دې بلا کړې ده
زه پسې ځم ساقي چې تښتي رانه
ښکـــاري چې څه بلا ملا کړې ده
ستا په انکار چې هم در ځم کوڅې ته
مـــا د ارمان خپله رضـــا کړې ده
شیخـــه نو دا سمې له کومه شولې
بدر چـــې ټــول عمر خطا کړې ده
۱۳۷۳/۱/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشومه مینه

ستر گــــو نیولی چې د نم لاس دی
د زړه په تار مې ایښی غم لاس دی
مینه کې عشق او جانان ګرم نه ګڼم
دې کـــې زما د زړګي هم لاس دی
دا یـــــو درواغ به درته هم ووایم
چـــې د رښتیا راسره سم لاس دی
چې د ولس د لاس ښکلا یې جام دی
پـــر دې مالت تېرکړی جم لاس دی
چې رسېدلی دی د وخت ګریوان ته
دې کـــې یوازې زما ګرم لاس دی
بـــــــدره ماشومه مینه ژاړي راته
جــــانان پټ کړی ترینه مم لاس دی
۱۳۷۸/۳/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خوب کوترې

سترګـــــو ته نه راځـــي د خوب کوترې
برند په بڼـــو د شوګـــیر باز ناست دی
د چـــا بـــــه مینـــــه وي له ښکلو سره
زما پـــه زړه د ښکلــــــو ناز ناست دی
جانـــان په دې خپـــــــــه چې غږ نه کوم
زمـــا له چیغو نـــــــه اواز ناست دی
ساز مې د ژوند د ښکـلا جوړ دی چې پرې
داسې مـــې عشق په زړګـــي ساز ناست دی
چې خــوشالي مخ په ســــــالو کې نغاړي
په زړګي پټ د غم غـــــمـــاز ناست دی

لاس په دعا د مینـــــــــــې رب ته بدر
ستا د ښـــــایست پر جای نماز ناست دی
۱۳۷۸/۳/۳

لعل پاچا ازمون ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه خواله

اشنا پوهېږې به خپه يمه ډېر
هغې شېبې راته زړګی خوړلی

***

دلته کې هر څه د رواج قرباني
بس تش نامه د محبت پاتې ده
دلته کې مينه هم د زور خبره
دا کمزوري لا په قوت پاتې ده

***

دلته لا موږ په ته او زه ياديږو
دلته ارمان د فريد سر خوړلی
دلته کې وينه لا په وينه مينځې
افغان خو مرګ ته د افغان وتلی

***

ستا د خندا دې ائينه کې اشنا
زه يې ښه ګورم د ژړا انځور دی
خواری خوړلی چې يې نه پېژنو
دې کې زما دې کې دا ستا انځور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

دا ستا ژړا په ځان خندا ګڼي چې
پرېده چې تل دې په خندا سره خوري
د محبت په نوم نفرت چې کوي
پرېده دا خلک دې چې لا سره خوري

***

دوی دې د غرونو لا د ښار خو نه دی
دوی لا د ژوند په مانا نه پوهېږي
دوی لا له ژبې کار د تورې اخلي
خدای که تول ژوند په مینه وپوهېږي

***

منم د تورې او قلم ژبه ده
توره تېره قلم کې ساه نشته
دا پښتانه دي ګنهکار پخپله
که نه پښتو کې هیڅ ګناه نشته
۱۳۷۹/۵/۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېژندګلوي

يو اشنا درپېژنمه
چې له خپله ځانه ورک دی
سخته ډېر نه شي زغملای
په خوی کروړ په زړه نازک دی

***

هره ساه يې مينه مينه
ژوند يې مينه کې اغږلی
چا له مينې دی پوښتلی
زړه يې لاسو کې نيولی

***

نه په ژوند نه يې په خوند دی
د ښکلا بس په يو شرنګ دی
مينه مينه مينه غواړي
له بې مينې ژونده تنګ دی
کمزوري يې بله نشته
بس يو دا چې خالي لاس دی

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم قوت چې ځان کې وینې
هغه مینه او احساس دی

***

د جانان په تصور کې
کړي د مینې ماڼۍ جوړه
غلی غلی ځانته ژاړي
شي او به له سینې کروړه

***

ملګري او مینه پالي
ورته ګرانه یارانه ده
چې کوم یار خوشاله وینې
وایي مینه همدغه ده

***

پرون وسو نن سوځېږي
د ده برخه سوځېده دي
ازادي ازادي وایي
خو لاسونه یې په خوله دي

***

د چا او ښکې را شي غم نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانته ګوښې بې وسی نه
د ده سترګې شې را ډکې
اشنا ډېرې خوشالی نه

***

چې دا خپل زړګی تسل کړي
کله کله توري نغاړي
د شعر پېغله کړي راخپله
مینه مینه ورنه غواړي

***

بدرژرد پیژندو دی
نه غرېږي نه د کار دی
طبیعت کې نازک رنجه
زبېړ په رنګ په وجود خوار دی
۱۳۸۰/۱۱/۳

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مزل مزل کې اوښکې

همدا دعا کوم، چې خدایه ډېره زنده ګي
راکړې په زړه دا سې یوه وېره زنده ګي
ماشوم زړه مې ګرم نه دی دا چې نه اخلي زور
وهمونو نه وه ډکه زما تېره زنده ګي
نه شاته بېرته تلای شي او نه مخته کومه لاره
یوځای کې سړی داسې کړي راګېره زنده ګي
چې تا ګورمه کله دا خپل ځان شي راته یاد
چې ته نه یې جانانه ده مې هېره زنده ګي

مزل مزل کې اوښکې نوره هیڅ هم نه ده بدره
چې کله یادومه خپله تېره زنده ګي
۱۳۸۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېره

د ماشومتوب هغسې
يوازيتوب
او شپې نه
کرکه لرم
يوازيتوب
او
شپه ده
چې زړه کې
وېره
کړي.
۱۳۸۱/۱۲/۱ شپه

ګران اسدالله غضنفر ته

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

ستـړی د دې ژونـد لــه هــره چـاره یم
یار مــې شته عجیبــه ده بې یـاره یم
بیـا بیـا چـې دا ستـــا لمنـه نیسمــه
عشقـه تـا ایستـلـی لـه بـل کـاره یم
ښکلــی یو تـړون مــې دی ولــس سره
دې مینـه کـې لـرې لـه سـرکـــاره یم
کار د زړه کې پام چې مې ونه پوښتئ
دې مجبـوری ویستــی له اختیاره یم
لویه ده د خـــــدای دنیا خو زه په کې
بـــې کلــــی بې کوره او بې ښاره یم

ډېر به وایي ډېر بــــدره مئین نه دی
زه خـــــو هـم روان پر دغـــــه لاره یم
۱۳۸۲/۲/۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مينې حق

منم چې ما سره دې نه رغېږي
خو دا ته نه يې
راته يې ګرانه ډېره
د رسره مينه لرم
او زړه مې غواړي هر نظر ته دا ستا
جانه لوګی لوګی شم
درځنې وګرځمه
خو دا يوه خبره
زما له زغمه وتې
خو دا يوه خبره
د رسره نه منمه
خو دا يو حق د رلره نه د رکوم
چې راته وايې هر وخت
ما سره مينه مه کړه
ما سره مينه مه کړه
۱۳۸۴.۲.۳

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کابل ښار کې د وربې د میاشتې د 14 نېټې د چاودنې او د بې ګناه ولس د شهادت په ویر کې

د کابل غم

زموږه زړونه دي چې چوي د غمونو سر ته
ربه یو داسې زړه دې رانه کړ چې غم پکې چوي
پر ما د مینې او ښکلا پیرزو د هیچا نه شته
کابل چې ښکلی شي لږ ساه واخلي بیا بم پکې چوي

۱۳۸۱/۲/۱۴

ښاپیرۍ

ولې حیرانېږې، چې د رګورم
بسم الله وایم
تا مګر دا نه وې:
ښاپیرۍ یمه؟

۱۳۸۱/۵/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

تږی ګریوان

ښـــه مــې ګـورې، ډېر ارمانه ستـړی یم
مــه مــې لټـوه جـانـانـه ستـــــړی یم
نه مـې شته سکـون، قرار مې نشته دی
ډېـر لـــه دې مکـان زمـانـه ستـړی یم
څـه کـه سره لمبـــه رالـره ځمکه شوه
ستـــا د لاسه هـــم اسمانه ستـړی یم
وچې مـــې چینې د سترګو نـه ګـورې
تـږی، لـه دې خپـل ګـریوانـه ستـړی یم

دومـــره بـدره ستـړی لـه چانـه یمـه
څومـــره چې لـــه خپله ځانه ستـړی یم

۱۳۸۷/۲/۱۸

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لېونتوب مبارکي

ژړا زما به په مزار کې کوي
د بوي به بلې هر یو وار کې کوي

هغه زما د زړه له واکه نه دی
ته چې د سترګو یو ګوزار کې کوي

عشقه ته هم زما د زړه په خبر یې
دا بې واري چې ته په وار کې کوي

پټ په کې ښکاري دې اقرار په مینه
کو مه خبره، چې انکار کې کوي

شبخه په دې کې دې بس نه یمه زه
ته، چې خبره د زړه کار کې کوي
هغه خبــــره دې رښتیا ښکارېږي
پته یې هر چا نه، چې ډار کې کوي

وا مبارک دې لېونتوب شه بدره
خبرې ځان سره په لار کې کوي
۱۲/۹/۱۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

دباران انځور

ما خپل قلم
اشنا
له وريځو ډک کړ
تا د باران رانه
انځور غوښتی و
۱۳۸۷/۳/۳

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

اوښکې مې په سترګو کې د ننه پرېږي ژوند
دا خو ستا له مخه مې خوښېږي ژوند

هره لاره ستا منزل ته رسي خو
لار په لاره ما سره سوځېږي ژوند

ځومره، چې ترخه شې لا خوښېږې مې
چا ویل، چې نه به لا خوږېږي ژوند

راشه یوه خبره مې په زړه کې ده
راشه، چې خبره پاتې کېږي ژوند

یار شته دی خو زړه کې چې دا هم نه وي
ځای په ځای ولاړ دی که تېرېږي ژوند

زړه ته بدر کم دی خو چې راشې ته
دا لیونی خوښ دی، چې دېرېږي ژوند

۱۳۸۸.۵.۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما زړه

پېژنم يـــې ښــه جانانه ما ته معلومېږي، زړه
وايې خلـه نور ستا دې وي له تا سره جوړېږي زړه
دا منــــم زمـــا دی خو له ما سره رغېږي نه
عشـــقه دا خو ته يې چې په ژبه دې پوهېږي زړه
تا پســـې اوبه اوبه، اوبـــه شولو که ګورې يې
دا دی اوښکې اوښکې مې له سترګو نه توېږي زړه
ها چې ماشـــــومان وو لا او لاس نيولي ګرځېدو
پوه به شوم، چې هر نظر سترګې کېږي زړه

بدره ښــــــــه يې پېژنم يو عمر مو ژوند کړی
تېر به شـــــي له ما نه خو له عشقه نه تېرېږي زړه
۵، ۲، ۱۳۸۸
د شپې لس بجې، کور

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

ظلم

په دې زه نه پوهېږم
دا ظلم ولې کوي
دغسې ولې وايي
چې زه يوازې يمه
خير !
ورته به څه ووايم
هغه خبره نه ده
ښايي ما نه پېژني
ښايي هغې زړګيه
چا سره ستړګې جنګولې نه وي
او دا ورته ښکاري نه هيڅ
چې زه يوازې نه يم
زما په زړه
زما په ذهن
او په خيال کې يوه دنګه اوسي
چې په هر دم او قدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

همیش وي مله راسره
راسره خاندي او خبرې کوي
له دې یادونو سره
ما ته مې ځان یوازې نه ښکارېږي
خو هغه ظلم کوي
او بس همدا
یوه خبره یې ده
چې زه یوازې یمه
خو زه یوازې نه یم
ما سره مینه مې ده
۱۳۸۸،۲،۱۸

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

وروسته له شلو کلو
په خپلې کړې دعا
منې!
چې د پريم پښېمانه ګلې
***
له چا نه ومې پوښتې
د پر مې نږدې وموندې
هغه شېبه په زړه مې نور وورېد
سترګو مې د هغو شېبو
رڼا رڼا په انځورونو شولې
***
هغه شېبه هم راته یاده شوله
چې تا د خپل حسن
غرور ته مخ کړ
او پر ما تندر پربوت
زړه مې ټوټې ټوټې شو
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما مې د خپل زړګي ټوټو ته ژړل
او د همدې اوښکو بهیر په شپو کې
ټوټې ټوټې زړګی مې
جانانه لپه شوله
هغسې لپه د ښېرا
چې نن پښېمانه یم پرې
۱۳۸۲/۸/۲۷
کندهار، نوی ښار

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوان زړه

عشقه ښه ګورې، پرهرونو نه، چې جوړ دی زړه مې
چې مېلمانه لري نو مه وایه، چې سوړ دی زړه مې
اوبه اوبه خو بس جانانه یو په تا پسې دی
کنه غمونو د دنیا ته خو کروړ دی زړه مې
ورته د ډاراو د ډېوانو کیسې نه کومه
هسې نه ویې وهي وېره لا خو ووړ دی زړه مې
خلک دا وایي، چې اخر کې هرڅه زړه ووهي
یو څوک خو ودې وایي ماته عشق نه موړ دی زړه مې

ږیره کې سپین و ښته منم چې وېرولی یمه
خو بدره دا منلی نه شمه چې زوړ دی زړه مې
۱۳۸۸/۲/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمګړې شپې

راځــه که ګــورې یــې خوبوړې شپې دي
تیارو کــې نغښتې اشنا سترې شپې دي
وې دې، راځـــــــم او بیا له هغې شپې نه
خوب مې له سترګو ځنې وړې، شپې دي
زړه مــې دې سیوري ته چې غواړم همیش
عشقــه لــه غېږ مــې دې راوړې شپې دي
ارمــانــه ستـــا ســودا اخیستــی یمــه
زمــا د ژونــد ډېــرې نیمــګړې شپې دي
منــم کــه سختــې دي خــوږې خو هم دي
د مینــې غېــږه کــې مــې کړې شپې دي
پــه انتظـار انتظـار بـدر دا ستـــــــا
پخپـــــــلو اوښکو رڼې کړې شپې دي
۱۳۸۸/۹/۹

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

منم، چې مخته تر دې
ته، خوښېدې مې زیاته
راته وې ګرانه د پره
خو دا احساس مې کله کړی نه و
داسې مې هیڅکله ګڼلي نه وو
زړه مې د غسې درزېدلی نه و
کله یې هم داسې خبرې رانه نه وې غوښتې
***
پرون سهار کله همدا ، چې ته مې ولېدلې
د زړه درزا نه وایم
راته تر هر وخت او تر هر چا اشنا
ښکلې ښکاره شوې د پره
ما داسې ښکلې
کله لېدلې نه وې
ستا دا ښکلا جانانه
شوه زلزله مې په بې حسه زړه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغسې ته وله ورځ ماښامه پورې
زړه تخنولمه، له ما نه يې خبرې غوښتې

***

ماښام ناڅاپه غونډې ځير شومه، چې
بهر رڼا ده، هر څه سپين ښکاريږي
هسک ته، چې ومې کتل
سپوږمۍ د ځوارلسو وه
ما د سپوږمۍ څېره کې ته وليدې
زړه مې بيا وسکونډلم
بيا يې خبرې غوښتې

***

خوب کې مې وليدل، چې
زه په رڼو اوبو کې ژوند کومه

***

سهار، چې پاڅېدلم
پوه نه شوم ولې يو دم
زړه کې له تا سره مې
احساس د مينې وکړ.
۱۳۸۸د ليندۍ ۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې، مینه او کرکه

تا چې له مینې، مینې و پوښتلم
او ما په ډېره مینه وویل درته
چې زه مین پخپلو سترګو یمه
له خپلو سترګو سره مینه لرم
خو ستا نمجنو سترګو
کرکه مې راوسته له خپلو سترګو
وې مې چې کاش کله مې سترګې نه وې

د چنګابښ شلمه ۱۳۸۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه:
په ۱۳۷۷ هجري لمریز کې زما د منظومو کرښو یوه ټولګه د ننګیالي اسمعیل یون په زیار چاپ او خپره شوه، دلته له هغې ټولګې څو بېلګې بیا راوړم.

د خپل پلار په ویر کې

ورک په ورکو کې

شپېږ شوې تېرې
کلونه تېر شول
خو مې په زړه لکه د نن ورېږي
په یادیدو کې دي نن
په زړه مې غم راپرېوت
سترګو مې اوښکې وکړې
درپسې ومې ژړل
په زوره زوره هسې
چې چا په چا پسې ژړلي نه دي
***

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلو اسرو واخیستم
چې دې مزار ته درشم
چې دې زیارت وکړمه
زه له کلونو وروسته
ځکه کلونه کېږي
چې ستا له مړینې وروسته
زه له خپل ځان او له جهانه ورک یم
یو داسې ورک چې ورک په ورکو کې یم
غواړم د سترګو اوښکې
دغه راڼه
دغه ګلونه ستوري
دغه ځولۍ مې د غمونو خپله
ستا په مزار باندې راوغوړوم
سم دې له ځانه سره وژړوم
درته کیسې مې د دردونو د غمونو
تېرو هېرو وکړم
هغه کیسې چې ژړوي مې هر وخت
هغه کیسې چې ځوروي مې هر وخت
هغه کیسې چې راته تا یادوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه کیسې

هغه کیسې چې په کې ورک یمه زه
یو داسې ورک چې ورک په ورکو کې یم

۱۳۷۰،۱۲،۲

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاروركي لاروي

بېګاه خوب کې مې ليدل چې
يو لاروركى مسافر يم
ناليدلي لورته خوځم
په مزل يم
د شپېو په تېرېدو کې د يو ګڼ ځنګله و مخ ته
ځان مې مومم
په فكرونو كې ډوبېږم
هرې خوا ته
د سترګيا له ډک نظره
بس اوتر اوتره ګورم
لټومه يوه لاره
له ځنګل نه د وتلو
خو چې هرځو مره زه ګورم
لاره نه شته په ځنګل کې
له ځنګل نه د وتلو

***

له فكرونو ځنې وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه هیله مې په زړه شي:
کاشکې یو تن دلته وای خو
چې پوښتلی مې وای دومره
له ځنګل نه د وتلو
کومه لاره چېرته شته ده
او که نه شته.

***

په همدې هیله کې ومه
چې یو څو تنه له لرې
راښکاره شول
سم چې ماته رانږدې شول
ترې مې وپوښتل په مینه:
چېرې د رومئ کوم پلو ځئ؟
لکه ما غوندې لار ورکي خو به نه یئ؟
یو تن ماته رانږدې شو
د سترېیا له ډک زړګي یې راته ووې:
دا ځنګل زموږ کور دی
له مودو په کې اوسېږو
لارې ګورو د وتلو

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د منزل پلو خوځېږو

***

ما چې وکتل دوی هم وو
لکه ما غونډې لاروړکي
زما هم ډېرې موډې شوې په کې تېرې
په لټون د یوې لارې د وتلو.
د موډو په تېرېدو کې
لکه ما غونډې لاروړکي
یو په بل پسې راتلل او زیاتېدل به
د ځنګل د ونو شمېر ته
ټول په یو مقصد روان وو
یوه لار مو لټوله
له ځنګل نه د وتلو
خو پیدا مو چېرې نه کړه
هسې لاره چې ځنګل نه په وتو شو
حوصلې مو شولې تنګې
جام د صبر مو نسکور شو
یوه پرېکړه مو په ګډه سره وکړه
د ځنګل د سوځولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ر مو پورې په ځنګل کړ
ټول ځنګل لمبه لمبه ایرې ایرې شو
او لوګي ترینه ختلو
په جامو کې ځاییدم نه له خوښۍ نه
د ځنګل په سوځولو
تماشه کې د ځنګل د سوځېدو وم
چې په ما له کومې خوا نه
سرې لمبې شولې راتاوې
یوه کړیکه مې له خولې نه رابهر شوه
او راویښ شو مه له خوبه
په فکرونو کې مې ډوب شوم
په لار ورکو کې ځان ورک راته ښکاره شو

***

شپه په پس ته چې ویده شوم
یو سپین زېری
چې یې هرڅه هرڅه سپین وو
له ویښتو نه تر نوکانو
خدای خبر له کومه راغی
همهغه ایرې ځنګل کې

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې لوګي ترېنه ختلو
زموږ خوا ته رانږدې شو
له يو سوړ اسويلي وروسته يې دا ووې
دا مو څه کړي دي خوارو ؟
زه نږدې شوم ورته ورو ورو مې دا ووې
له ځنګل نه د وتلو
مجبورۍ نه اور مو پورې په ځنګل کړ
د منزل په لورې يون ته
بيا يې دا پوښتنه وکړه:
چېرې درومئ کوم پلو ځئ؟
موږ په ګډه ورته ووې:
د ښکلا او محبت ښکلې دنيا ته
بوډا دې باندې، چې پوه شو
له ډېر قهر او غوسې يې
موږ ته ووې:
همدغه ستاسو منزل و
همدغه ستاسو دنيا وه
چې مو وسوه
چې ايرې شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ښکلا يې نوره نشته.

***

چې سهار وينښ شوم له خوبه
په فکرونو کې بيا ډوب شوم
ساده ګي پورې د ځان او د لارورکو په خندا شوم
يو افسوس مې په خپل ځان او په لارورکو باندې وکړ
او بيا داسې د اميد له ډک زړګي نه
په دې خواست شومه له خدايه:
چې لارورکي دې هوښيار کړي
هوښيارۍ سره دې سم په سمه لار کړي
ګنې داسې که ونه شي
نو د دې ځمکې پر مخ به
نور لارورکي خلک
ټول له ځمکه سره لمبه کړي
ټوله خاوره به ايره کړي
او منزل د خپل ارمان به کړي
په خپلو لاسو خاورې
۱۳۷۱/۱/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ کلی

زموږ کلی
دا د دنګو غرونو شاته
که دې زړه وي
چې ته راشې
د زړګي پردې دې خلاصې کړه په څیر شه
او بیا وګوره په مینه:
یوه سره د وینو لیکه
غځېدلې ده له غرونو
چې تر کلي پورې رسي
۱۳۷۳/۱/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

يأس

ښه مې په ياد دي اشنا
چې به پخوا
کله زموږ کلي کې
د ټوپک ډزې وشوې
د رېيمه ورځ
د يو ماشوم هلک په غوږ کې مو
د کلي ملا
ډېرې خوښۍ نه اذانونه کول

***

خو اوس زموږه همغه کلي کې
د خنداګانو او خوښيو کلی
د ټوپک ډزې کېږي
او په همغه ورځې
زموږ د کلي ملا
آن له چرګبانګه تر ماښامه پورې
د سر په سر

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

په وينو سرو جنازو
چې هديرې ته راځي
کوي لمونځونه
ژاړي

۱۳۷۳/۱/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو ارمان

چــې د زخمونو په دردونو اوړو
مـــوږه د ښکلو په کبرونو اوړو
مینه زمــوږه د عـــمـرونو سفر
په بـلا زلفـو بــلا غـرونو اوړو
لا چـــې حیا یې د کتو وساتو
لا یـې په سپــورو نظرونو اوړو
زمـــوږه لاره پـه اغــزو وتـلې
دا یــو ارمان ! چې په ګلونو اوړو
قـــدم چې اخلو ثوابونو پسې
قـــدم قـدم په عـذابـونـو اوړو

بـدره چې لارې رانه ورکې دي خو
پــه سپین سهار په ماښامونو اوړو
۱۳۷۳/۲/۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شوګیرونو لښکر

ژوند مـــې یو سیند هسې ځپې ځپې تېرېږي او ځي
ګــــورم ساحل ســــره ټکرې خوري ماتېږي او ځي
اوس دې یـــادونــه هــم جانانه ستا خویونه کوي
راغلــي نــه وي لا چــې بېــرته بیا ستنېږي او ځي
د شــوګیــرونــو د لښــکر د نــظــر تاب نــه لري
خوب مې تر سترګو پورې راشي خو وېرېږي او ځي
چې کــومې ښکلې مې زړه واخیستلو اور یې کړلو
نن یــې له تــاوه ځنــې خپله څنګ ته کېږي او ځي

بــدره چــې وایــم د اشنا مــخ کې نور نه وایم څه
هــره خبــره چــې کــومه خپــه کېــــــــږي او ځي
۱۳۷۵/۳/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غشو تنده

دا سې چې ډېر ډېر په ما ګران دي زړه مې
زما خـو نــه دي د جـانـان دي زړه مې
تـورې تېرې پــرې هـر نظر پـرېـوځـي
د ويـنـو کــور افـغــانستان دي زړه مې
ستــا د نظــر د بـړېـوکـو هـنـداره
د ښــايستـونـو بيـابـان دي زړه مې
راشـــه د غشــو تنـده مـاتـه کړه پرې
ځپـــــې ځپــې رود روان دي زړه مې
دي د غـــمـــونـــو حسـرتـونـو جهـان
غريـــب يې مه ګڼه لوی خان دي زړه مې
بـــدره چې وينې وينې خاندي په کې
پـه پـرهـرونـو چـراغــان دي زړه مې

۱۳۷۵/۵/۱۸

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

حلقې حلقې سترګې

ستا د وعــــدې لــــه انتظــــاره سره
لارې دې څــــارم لــــه ریبــــاره سره
راشه چې سترګو کې مې ګل شوې اشنا
سینــــه مــــو ښــــم له هــــره خاره سره
حلقې حلقــــې مې انتظار کړې سترګې
هــــــــــــره شپه مې ده له داره سره
داســــې بــــې واره دې راوکتــــــلې
چــــــــې شوم بې واره سم له واره سره
مینـــــــــــــې دې داسې لېونی کړمه زه
چې هیـــــــــڅ مې نه لګي هوښیاره سره

بدره اشنــــــــا وروستي دیدن کې ووې
مینــــــه څــــوک نه کــــوي له خواره سره
۱۳۷۵/۸/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژړا په تال کې

۱۳۷۵کب

که تېروم دانه وانه زنده ګي
جوړوم خيال کې شاهانه زنده ګي
مرګه له تا سره د مينې په نوم
ده يو ښکلې بهانه زنده ګي
په ګريوانه لکه د اوښکو لړۍ
تېرېږي ځي دانه وانه زنده ګي
خوښه دا ستا چې څنګه ژوند خوښوې
زه خوښوم عاشقانه زنده ګي
غله نظرونه ورته داسې اوړي
لکه وي ستره خزانه زنده ګي
د يار له سترګو نه چې ګوري لارې
غواړمه داسې جانانه زنده ګي
بدره چې تال کې د ژړا يې وايم
ده د غمونو ترانه زنده ګي

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره شپه

تیــاري دي له سهــاره تر سهــاره توره شپه ده
په مــوږه بدنصــــیبو دوامــداره توره شپه ده
بنګړو ته دې شرنګ ورکړه چې دې وپېژنم یاره
ده لار له لارې ورکـه لار پــه لاره تــوره شپه ده
بلا د زلفـو اخلـو چـــې په لاره ځـــو د زلفو
د عشــق د لیونیـو خــو تر داره تــوره شپه ده
نه جام نه صراحي شته او نه شور څــه د بنګړیو
په موږه مینه خوارو داسې خواره تــوره شپه ده

دیدن ارمان چې راشي بــدره دا سنــدره بــولو
چې خوارې سترګې ګرځو لا اغیاره توره شپه ده
۱۳۷۵/۱۲/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

خال دې له سجدې او له کعبې وایي
سترګې دې له جام او میکدې وایي
هغـه شـم اشنـــا او که په دغه شم
هر یـو ه لـــه خپـلې عقیـدې وایي
نه منـــم له شیـخ ســـره یې نه منم
شپـــه د پسرلي کې له تـــوبې وایي
بیایي مې ملا کوم لورته بیایي مې
ماتـــه دې جـانانه له کوڅې وایي

بـــدره لیـــونو سره چـــې خوښ یمه
مینه یې چې غـــوا ړي له هغې وایي
۱۳۷۲/۲/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا تصویر

اشنا ته خاندمه دنیا ته خاندم
د غریب خوله یمه هرچا ته خاندم
د اوښکو اوښکو په هنداروکې مې
موسکی تصویر ستا د خندا ته خاندم
ستا مجبوری نه عشقه نه پوهېږم
چې چاته ژاړمه او چاته خاندم
پوهېږې ستا وعدې چې څنګه ژاړم
کله بېګاه کله سبا ته خاندم

جانانه بدر چې مېن یم پر تا
تا ته به ژاړمه او تا ته خاندم
۱۳۷۲/۱۱/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه هنداره

د وینو ستوری له مداره نیسم
د زړګي درد مې له پرهاره نیسم
بازار د ښکلو کې چې څه کومه
دې غلام زړه ته مې باداره نیسم
قاتل نظر انځوروم د اشنا
ځکه د زړه ورته هنداره نیسم
زه یمه داسې لیوني ملګرو
او ښکه مې سترګو کې ایساره نیسم

نن مې نظر نظر کې اوړي بدره
چې هر نظر ، نظر کې لاره نیسم
۱۳۷۲/۱۱/۴

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريزې

نظر، چې واړوې خو ډېر خلک دي
د مينې وړ چې دي په شمېر خلک دي
د هر چا هغه وخت کې پام شي ورته
چې افغانان له سره تېر خلک دي

***

وايي غلط شوم او بيا بيا ورګوري
يو څوک د يار د مخ خالونه شماري
له خپله ځانه پسې ورک چې ښکاري
زړه مې دا ستا د ياد پلونه شماري

***

چې بې سته د جنت په لوري نه ځي
پښتانه خو د پښتو د پت په پله ځي
نورې لارې که هم وتې دي منزل ته
زه په هغه لاره ځمه چې مې زړه ځي

***

دا وختونه که نغمې نغمې د نور شي
نصيبونو کې زموږه سور تنور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې بد نامه وي د مينې، ليوني وي
بدره کلي کې زموږه هغه چور شي

***

چې له سترګو نه په زړونو پریوتلي
لیوني داسې مقام ته رسېدلي
ښکلو راشئ د غرور سرونه تیټ کړئ
لوی لوی غرونه مو لیدلي نړېدلي

***

بیا ګردجنې، چې کوڅې مو د زړګو دي
ګودرونه د نظر په وچېدو دي
په چمن کې د ګل سترګې شوې نمجنې
چې اغزنې فضاګانې د سپرلو دي

***

د لیونتوب ټولې کانې کومه
تا ته دعا ځان ته ښېرې کومه
مینې حیرانې سترګې څه را ګورې
څه چې کومه ستا د ښې کومه

***

څه شو جانانه که ارزان خرڅېږي
مینه کې زړونه په تاوان خرڅېږي
چې یې خندل هوسپرستو پورې

SAMSOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــه له مینې نه قربان خرڅېږي

***

زړه مــې لوګو او اسویلو ونیوه
ستـــا د خندا د اور لمبو ونیوه
د خپل ارمان په وینو سور لیونی
هغــه دی مري بدر سلګو ونیوه

***

سترګو نــه په غم کې اوښکې تویې شي
راشـــي زما اوښکې خوشالۍ کې هم
تاب که مې دې وختـــه د قید نشته هم
تنګ مــې شي زړګی ستا ازادۍ کې هم

***

د عشق انځور د سترګو جنګ کې نغښتی
زمـــوږه ژوند د وینــو رنګ کې نغښتی
دا سنـــد ریـــــز د ګـــودرونـــو ښایســت
د منګو شــور د بنګړو شرنګ کې نغښتی

***

لا زما پــه ژبه چې شپیلۍ شپیلۍ غزل شین دی
غره کــې د زړګي زما د زلفو دې ځنګل شین دی
دا شاړې کوڅې لارې چې ماته شاړې نه ښکاري
لا خـــو هر قدم کې یې زما د اشنا پل شین دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

پــه خپــل وطــن وطن وطن ژاړم
د یــار ســالــو د ځــان کفــن ژاړم
د پسرلي کاروان په لاره لوټ شو
ګلـــــــــونه ژاړمه ګلشن ژاړم

***

په لګېدو چې وې ډیوې مړې شوې
د انتظار غبېره کې شپې مـړې شوې
خوند په سبا کې د سبــا چې نه شته
د ژوند بــاور هغه وعدې مړې شوې
۱۳۷۴

***

وعدې د نن چې په سبا تېروي
هره خبــــــره په خندا تېروي
مینه کې بام ته د کبرونو خبرې
هـــــــره روا په نا روا تېروي

***

چـــې کوڅې د یار د مکر خندا واخلي
لیــونــــــي به لیــوني په کانو ولي
لا چې سر په سر رندان جامونه تش کړي
لا پــه ســر ســر بــه ساقي په کانو ولي

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

دا وختــونه که نغمې نغمې د نور شي
نصیبـــونو کې زموږه سور تنــور شي
چــې بــد نامــه وي د مینې لیوني وي
بــدره کلــي کــې زموږ ه هغه چور شي

***

د اور پــه څنــو ځنګېدلې ځواني
سوځوو خپــله سوځېدلې ځواني
ست تــه کتلي مو د سترګو د جام
ګرځوو ځکـــه جل وهلې ځواني

***

څه مې پوښتې له اغاز او له انجام
چې مــې ګـورې همـد غـه یمه تمام
سراســر زه لېونی یم لیونتوب یم
سراسـر مې نه سکون شته نه ارام

***

واړوه کاتـــــه دې ښه ترخه اشنا
هغه کوه غواړي چې دې زړه اشنا
بدر ته دې هــو چېــرې ونــه کړله
ودې سبــځه ټول عمــر پــه نه اشنا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږه چې ګرځو دا سې خوارې سترګې
د ساقـي خپلـې دي خمـارې سترګې
زمـوږ پـه حـق دا فیصـله شـوېده
ملګـرو ګرځـو چـې لا چـارې سترګې

***

عشقه ستا په غېږه کې د خوب دعا
شـوې ده زمـا د لیـونتـوب دعـا
کـوم خلـک چې ګورې لیوني ګرځي
شـوې د هغـو د مینتـوب دعـا

***

کلـه پـه جـام او په مینـا ماتېږي
زمـا چې تنده یاد کې ستا ماتېږي
د لیـونـو زور کـــه دې ولېـد لو
رقیبـه سر دې خامـخا ماتېږي

***

د ژوند چې تولې ورځې شپې وژاړم
بې وفـا څـومره دې وعدې وژاړم
چـې دي خـواږه یـادونه وخندوم
زه به غـمـونـه د ې پـه دې وژاړم

***

عشقه چې ستا په نوم مجبور به دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ليــونــي زړونــه نا ســور ښــه دي
چــې د ربنتيا په مينه دار ته درومي
بدره يـــاران لکــه منصــور ښــه دي

***

عمــري قيــدي يــم د ژړا زه ځنــګه وخانــد مه
چې خوله مــې نه شته د خندا زه څنګه وخاند مه
دا خــو چــې وايې په بې نمو سترګو مه راګوره
بــدر چــې ستــا غوارم رضا زه څنګه وخاند مه

***

شک د وفا شته دی که هم ښکلو کې
مــوږه په يقيــن يې د وعــدې ورځو
دا چــې هــره لاره پــه منــزل وځــي
خو ښــه مــو په هغه که په دې ورځو

***

مينې چې نوم دې ښه په شور اخلي
د غســـې زړونــه به خود اور اخلي
جانان راګوري خو چې سم نه ګوري
بـــدره زړګی به مې څه زور اخلي

***

دا چې پوه شوم په بيګانه او سبا نه
ما لـــــه عشقه ژړا زده کړه خندا نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـــدره داسې جنتي ګناهکار نه شته
چـــې دې ټول عمر ثواب کړي ګناه نه

❋❋❋

مینــــې ته هر قدم مجبور زړګی
په دار زنګیږي مې منصور زړګی
ستـــا د ستم دا مهربانې سترګې
چــا ته مــې وښیــم ناســور زړګی

❋❋❋

سینـــــدونه ژاړمه د جال په لمن
اورونــــــه ګرځوم د خیال په لمن
بخت چې د خپلې مینې ژاړم بدره
د خیر ګرانې شوله د سوال په لمن

❋❋❋

د دنیـــــا که د حالاتو هر څه تول وي
د ملنګو یو امید وي بل کچکول وي
رقیـــبان له بدره داسې تاو را تاو دي
لیـــــوني څنې واړه لکه راټول وي

❋❋❋

لا غوســـــه غوسه شه قهرېدلې راته وګوره
ټکنـــــــده غرمه شه قهرېدلې راته وګوره
لا مې منصوري خماري تنده اورنۍ چې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا د دار نشـــــــه شه قهرېدلې راته وګوره

***

جانانــه ستا نه به همدا سې لور په لور ګرځم
چې ملنګې مې غوره کړې کور په کور ګرځم
پـــه پر هرونو چې د خورې زړه ارمانونه وځي
څـــه خو به وي، چې زه په تمه د ټکور ګرځم

***

چې خوښېږی مې خونکارې سترګې ستا
کــوي زړه تــه زمـــا لارې ستــرګې ستا
مــا پــه خوب کې ته لیدلې چې ویل دې
لیدا ی نه شــم بــدره خوارې سترګې ستا
۱۳۸۸/۱۰/۲۱

***

لا به خنــدومــه دې لا چـــې ژړېـــــدا ی شمه
ستا له تصور ســــره تــا تـــــه رسیدا ی شمه
جــام د دنیا بــــده زوروره بـــې خـــــودې لرې
عشق راکړی لاس دی که نه کله ودریدا ی شمه
۱۳۸۷/۳/۲۷

***

نظــر چې واړوم په هر نظر کــې تا ووینم
یـاره دعا کوم همدا ، چې دې بیا بیا ووینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپه کومه چې په مینه خپل لاسونه رب ته
تا آئینه کې مې د لپې په خندا ووینم
۲۷/۱۰/۱۳۸۲
د کلید مجلې دفتر

بیتونه

د دنیا کـه د حالاتـو هر څه تول وي
د ملنګو یو امید وي بل کچکول وي
***
بدره زما چـې له خپل کلي سره نه رغېږي
هر ګنهکار په کـې په نوم د لیونې پېژني
***
چې د ښکلو د خوږو خبرو مړه دي
لکه بدر لېـوني به تل دوکه شي
***
په زړه ته مې ستا د راتلو زېرې وشو
چا راتـه وې ستـرګو دې بار نیولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

ياد دې د مينــې چې وي مل را سره
خود به دې غم وي په هر پل را سره

***

ښـــــه ده ساته ته د خبـرو روژه
دې اختـرونه دې ويا ندې ستر ګې
۱۰/۵/۱۳۸۲

***

عشقـه ! خدای دې زړه نه زما کم مه کړه
تـه يې چې دا ژونـد پـه دعـا ډېر غـوا ړم
کندهار، نوی ښار
۱۳۸۲

***

زړ ګيـــه ظلـم يـې ګڼې، کـه انتهـا د مينې؟
چې خپل اشنا د رپسې توره په خندا ګرځوي
۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊❊❊

یو څار کې د چا سر ته، بل بڼو کې زړونه پېيي
دا يو قتل ګناه ده او دا بل قتل ثواب دی

1380.3.7

❊❊❊

تمــامه شپه مې للمه لار د انتظار څارله
تمامه شپه ډېوې وې بلې او باران ورېده

SAMSOOR.COM

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library